

цицѣ честно и Богоугодно, добухъ двѣма
сынове, Іована и Аркадіа, кои-то възпитахъ,
изученіе не токо на книжно прочитаніе, нѣ
и въз страхъ Божій, цю е начало на всакъ
прѣмудрость и добродѣтель. А кога-то от-
растохъ, испроводихъ гы въз Виритъ, градъ
Финикійскій, да изучатъ Веленско-то люко-
мудріе. — Слѣдъ нѣкое врѣмѣ Ксенофонтъ
сѣ разколѣ на умирање. а Маріа, ожезна-
дѣжденна за негово-то живѣнїе, писа до сы-
нове-тѣ си въз Виритъ скоро да си дождѣтъ
за да сварѣтъ баща си живъ и да зъ-
мнѣтъ сѣктнѣ-то мѣ благословѣнїе. Тѣмъ
пожрѣзахъ да си дождѣтъ и, като гы дочака
баща имъ, обрадованъ повелѣ да сѣднѣтъ до
постѣлкѣ-тѣ мѣ и начала да гы побѣща-
тъ: Ахъ чада мои какъ-то ми сѣ стрѣва,
скоро шѣ умрѣ, а вѣи, ако оживѣете баща
си, ще направите, цю-то ви зарѣчамъ: най-
първо койте сѣ Бога и живѣйте по него-
вы-тѣ Свѣты заповѣди; а дрѣго цю цѣмъ-ви
порѣчамъ, неправѣ го отъ пѣстословїе, нѣ да
вы настанѣ въз добродѣтель-тѣ, то е. Ако
ви бѣде мое-то живѣнїе за примеръ, сѣ-
камъ не ще имате потрѣбѣ отъ дрѣгѣго